

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru menabile pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 34.
Epistolele nefrancate se refușă. Articollii nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl. rëndul cu litere garmond

Semne de neîncredere.

Sibiin, 22 Maiu n.

Misiunea baronului Burian, ministru comun de finanțe și guvernator al Bosniei și Herțegovinei, pare a fi aceea, să ceară lămuriri în numele Majestății Sale de la fruntașii coaliției parlamentare magiare, că unele lucruri trecute în adresa trimisă Monarhului din partea dietei ungare cum au să fie înțelese, pentru a nu pute fi mai târziu restălmăcite? De unde urmăz, că dacă nu se dă altă interpretare dorințelor exprimate din partea coaliției în adresă, ci înțelesul e acela pe care l'a scos Coróna din adresă, cu privire la rezolvarea crizei nu mai există nici o pedecă, și numirea unui guvern din anul coaliției are să urmeze cât mai curând.

Dar' dacă coaliția va da adresei altă interpretare, alt înțeles, nu acela pe care Coróna crede a l' pute da? Atunci misiunea baronului Burian e terminată, și altă încercare de a ajunge la înțelegere cu majoritatea parlamentară din dieta țării noastre Coróna nu va mai face, ci va numi un guvern de funcționari, care va conduce treburile țării fără a fi cont de dietă și de aceea ce face dieta.

Așa sună vestea venită de la Viena.

Cel mai competent de a da adresei adevăratul înțeles ar fi fost compunătorul ei, contele Apponyi, dar' acesta în ziua după sosirea baronului Burian la Budapesta a plecat la țară, probabil pentru a nu da față cu reprezentantul Coróniei. Cei rămași ori chemați a casă apoi vor fi explicat adresa în diferite chipuri, fie-care din punctul său de vedere și conform programului partidului din care face parte.

Dar' nu aceea, că adresa cum e explicată din partea celor ce au aflat că e necesară trimiterea ei la pôlele tronului, și nici aceea, că baronul Burian duce-va la Viena o explicare acceptabilă ori nu, — este nota caracte-

ristică a situațiunii încurcate, ci însuși faptul, că Coróna a aflat de lipsă să ceară lămuriri de la coaliție asupra unor lucruri trecute în adresă, pentru-ca mâne-poi-mâne să nu se pôtă naște conflict nou din restălmăcirea vorbelor nu destul de clar exprimate în adresă.

Acesta e, credem noi, un semn de neîncredere față de politica magiară și față de aceia cari au ajuns astăzi să o dicteze, neîncredere isvorită din experiența prin care a trecut Coróna tocmai în chestia militară, care formeză astăzi punctul de neînțelegere între Corónă și națiunea magiară.

Conducătorii politicii magiare spun adecă cu totă hotărîrea, că dreptul reclamat de ei de a se face comanda și administrația militară la trupele recrutate din Ungaria în limba magiară, e basat în legea dualismului, — pe când Coróna afirmă, că tocmai legea dualismului a lăsat în mâna domnitorului dreptul de a dispune asupra armatei. Coróna se basază pe textul german al învoelii de la 1867, înarticulat în legile Austriei, ear' politicienii magiari pe textul unguresc, trecut întră legile Ungariei. Și întră aceste două texte există o deosebire foarte mare. Pe când în textul german e vorba despre armata comandă a monarhiei, asupra căreia dreptul de dispunere cu privire la administrare și conducere rămâne rezervat pe sēma domnitorului, în textul unguresc același drept se garantează pe sēma Regelui ungar cu privire la armata comună „a cărei parte întregitoare o formeză armata ungară”.

Se pôte, că Coróna la sancționare nici n'a observat acest adaos în textul unguresc, ori și dacă i-a fost atrasă atențiunea asupra'i, i-se va fi spus, că e vorba despre partea armatei recrutate din Ungaria, nu despre alta. Cei de astăzi explică însă vorbele altfel, și zic, că în ele se cuprinde dreptul sancționat din partea domnitorului de a-și avé Ungaria armata ei proprie, cu limba magiară ca limbă de comandă și administrație.

În contra astorfel de ulterioare restălmăciri vrea deci Coróna probabil să se asigure, când cere explicări din vreme de la coaliție asupra unor lucruri trecute în adresă așa, ca să li-se pôtă da mai multe înțelesuri.

Ce se atinge de rezultatul misiunii baronului Burian, care de Mercuri se află în Budapesta, puțin se știe, ori aprôpe nimic. A vorbit cu unul și cu altul, a avut o lungă întrevedere (de două ore) cu Kossuth Ferencz, care apoi a convocat la sfat comitetul de conducere al coaliției, pentru a-și da părerea. Acesta ar fi luat hotărîre, să fie trimis la M. Sa contele Andrassy Gyula pentru a espune de nou programul și condițiunile coaliției. Astăzi ori mâne contele Andrassy va pleca la Viena, pentru a-și împlini acesta misiune. Dacă se va reîntôrce de la Viena cu însărcinarea de a forma noul cabinet din șirele coaliției, criza e terminată. În cas contrar, Dumnezeu știe ce va mai urma.

„Sucrescență clericală.”

Sub titlul de sus publică „Viloriul” din Cernăuți în numărul din urmă un prim-articol, din care estragem părțile următoare:

„E necontestat, că de un șir de ani încôce mai ales studenții cu testimonii de maturitate mai slabe s'au apucat de studiul teologiei, și numai din când în când și câte unul cu note mai bune...”

Studiul teologiei, care odinioară era privit, în urma naturii sale abstracte, ca cel mai greu, de care se apucau prin urmare numai spiritele cele mai alese, e bagatelizat de prezent cu totul, privit fiind ca o ocupațiune dēmnă numai de spirite mediocre și inferioare.

Causele acestei aparițiuni sunt fe-liurite și numărôse. Nu e intenția noastră, ca să le discutăm aici mai de-aprôpe. De sigur, că situațiunea precară a clerului din timpul present, dotațiunea nesuficientă, avansamentul

cel de tot greu și anevoios, multe greutăți cu cari are să se lupte preotul în activitatea sa, tôte aceste momente în comparare cu avantajele ce le ofere alte stări, au produs un fel de aver-siune contra studiului teologiei. Nu arare-ori auzi pe abiturienții rezonând cam așa: „De ce să mai studiez teologia, pentru-ca să umblu la cerșit pe la ușile ômenilor și să stau 20 de ani ca cooperador? Mai bine duc lipsă câțiva ani ca student la o facultate lumescă și ajung apoi la o situație materială mai bină”. Că astfelu de resonamente nu sunt nemotivate, e evident. Spiritul anticlerical și antireligios, ce se resfață în timpul present cu atâta emfază, de bună sēmă a contribuit în mod considerabil la astă părere nefavorabilă asupra studiilor teologice.

Vويم să atragem de astă-dată atențiunea mai ales asupra unui inconvenient, care întru cât zace în puterea noastră a preoților, pôte fi ușor delăturat. Nu vom să atingem pe nimenea, nu vom să fim agresivi, ci vom să constatăm numai un adevăr trist.

Dacă în ziua de astăzi numai studenții cei mai slabi și de regulă mai puțin silitori, după-cum ne învață experiența, se apucă de a studia teologia, vina o pôtă și profesorii noștri, ordonați de la școlile secundare din țară, în special profesorii de religiune”.

Scriitorul articolului crede adecă a ști, că chiar profesorii ortodoxi români de la școlile medii și caticeții abat pe elevii cei buni de la înscrierea lor la facultatea teologică, în loc să facă și ei aceea ce fac catolicii, cari „nu numai că nu caută ca să avertiseze de la studiul teologiei pe studenții mai capabili, ci din contră îi îndēmnă cu tot adinsul, să îmbrățișeze astă carieră. Caticeții romano-catolici își pun de timpuriu ochii pe elevi mai talentați și diligenți de prin clasa a cincia gimnasială și îi cresc pentru studiul teologiei. Ei stau cu dișii în contact intim, și pe neștiute le su-

FOIȘORĂ

Vięta și activitatea sf. apostol Petru.

(După sf. scriptură).

(Urmare.)

De Ioan Stanciu.

După ce Iisus îi permite să se apropie pe apă de El, Petru merge puțin pe valurile turbulente ale Genesaretului, însă văzând lupta elementelor, a viforului și a apei, se teme, și în acēs'a temere nu se mai gândește la Iisus, ci numai la vięta sa periclitată. Au nu este lângă el acela, care a învins morții și a dat lumină orbilor? Au nu vezi Petre, că El cu o mână te scapă din pericolul în care te-a adus necredința ta? Poțin credinciosule, pentru-ce te-ai îndoit? (Mt. XIV 31).

Petru e scăpat din undele lacului, dar' din întēmplarea acesta descoperim în el o nouă însușire: nebărbăția, care îl stăpânește în unele oasuri. El ca om sanguinic era plin de energie, care trecēnd de multe-ori până în încredere și în fepte neprecugetate. Energia acēs'a însă adeseori îl părăsise, așa, că îi lipsia și bărbăția, ca în cazul de față, când de-și e lângă Mesia, tremură de vânt și de apă și

își teme vięta. Din blānda certare încă nu l' putem acusa cu necredință, căci el credea din inimă în Iisus. Acesta nici chiar Mântuitorul n'a intenționat-o, ci numai a vrut să arete, că mai ales în pericole să gândeșă la El și la ajutorul Lui și să nu despareze. De altmintrelea cât ce scoarțe corabia cu ei la țerm, Petru își mărturisește credința firmă în public.

Poporul înt'raceștea a venit din partea cealaltă a lacului până lângă Capernaum și aici întâlnind pe Iisus cu totă puterea vrea se l' proclame de rege. (Ioan VI. 24). El vede că ideile împrăștiate au ajuns pe petri: poporul nu le-a înțeles și nu a înțeles în special adevărata împărăție a cerurilor. Iisus li-o explică mai în detail. „De nu veți mânca trupul Fiului omului și nu veți bea sângele Lui, nu veți avé vięta în voi....” că trupul meu cu adevărat mănecare este și sângele meu cu adevărat beutură este. Cel ce mănāncă trupul meu și bea sângele meu rămāne în mine și eu în el” (Io. VI. 53 sq). De aceste cuvinte se scandalisa mulțimea. „Au nu este acesta fiul lui Iosif, pe al cărui părinte și mamă cunôștem?” (Io. VI. 42). Cum vine deci El și zice să l' mănācăm trupul și să l' bem sângele Lui? El nu e vrednic a fi rege!

Mulțim'a blāsfemând se împrăștie și partea cea mai mare a discipolilor neînțelegēnd învățăturile Mântuitorului, l' părăsese. Atuncea a z'is Iisus celor 12: Au dóră și voi voiți să v' duceți? Și i-a răspuns Simon Petru: Dōmne, la cine ne vom duce? Tu ai cuvintele viętei eterne și noi credem și cunôștem, că Tu ești Fiul lui Dzeu celui viu” (Io. VI. 67).

Petru a răspuns în numele tuturor. El desch'zēndu-și inima sinceră și internul nobil își espune credința sa și a celor 11 soți. Ei rămān lângă El din convingere, nu ca poporul Galilean, care cere semne. Scandalôsa purtare a mulțimei supără pe Iisus, așa în cât în mijlocul celor 12 părăsește Capernaumul și merge în părțile Pirului și ale Sidonului (Mt. XV. 21, Mc. VII. 24), de unde se reîntôrce prin Decapolia (Mc. VI. 31) și prin Magdala (Mt. XVI. 1, Mc. VIII. 10) la lacul Genesaret. Trecēnd preste lac cu corabia lui Petru merge cu mica sa ôste pe lângă Betsaida-Iulia (Mc. VIII. 22) în părțile Caesareei lui Filip (Mt. XVI. 13, Mc. VIII. 27), în ale cărei pustietăți timpul cel mai mult îl folosește spre a învăța apostolii. Acesti pescari și vameși încetul pe încetul se inițiază în principiile Lui și pe nesimțite încep a le cunôște și înțelege. Ei

acuma sunt desbrăcați de firea lor primitivă deci trebuiesc preparați și pentru evenimentele din viitoriu. De-și Iisus știa credința lor, totuși, ca să o mai audă odată și ca să le pôtă pe baza ev. comunica și alte lucruri mai intime, îi întreabă despre opinia publică, referitoare la persôna Sa. (Mt. XVI. 13 sq., Mc. VIII. 27 sq., Lc. IX 18 sq). Răspunsul lor e, că unii din popor z'ic că El ar fi Ioan botezătorul nu de mult decăpitat, alții că e Ilie, Ieremia sau unul dintră profeți. „Ear voi cine-mi ziceți că sunt? La acesta întrebare adresată tuturor răspunde Petru, ca cel mai bătrân dintră apostoli: „Tu ești Christos Fiul lui Dzeu celui viu” (Mt. XVI. 16 și paralelele).

Mărturisirea lui Petru este adevărată. Ea conține firma convingere a lui și a celorlalți apostoli. Acest resolus răspuns, dat în numele tuturor, merită respata împărtășită de Iisus: „Fericit ești Simone, fiul lui Iona, că trup și sânge nu a descoperit ție, ci Părintele meu cel din ceruri. Și eu zic, că tu ești Petru și pe acesta pôtă voi zidi biserică mea, și porțile iadului nu o vor birui. Și-ți vou da cheile împărăției cerurilor, și ori-ce vei lega pe pământ va fi legat în ceruri și ori-ce vei deslega pe pământ, va fi deslegat în ceruri” (Mt. XVI. 17. și paralelele).

(Va urma.)

gerăză intențiunile lor. La noi însă aflăm tocmăi contrariul.

Articolul se încheie apoi astfel: „Apelăm deci la profesorii noștri de religie de la școlile secundare, ca unii cari mai mult stau în legătură cu tineretul și au, așa ar trebui să fie cel puțin, cea mai mare influență asupra lui, și îi rugăm, ca să îndemne tinerii bravi și capabili, ca să îmbrățișeze studiul teologiei, pentru-ca să câștigăm în acest mod luptători abili pentru cauza bisericii noastre.

Dacă e prea adevărat, că în toate stările avem necesitate de oameni capabili, apoi nici biserica nu poate fi excepționată. Pentru tinerii mai puțin capabili se pot afla și alte ocupațiuni, pentru cari nu se cer studii academice. N'avem atâta necesitate de preoți mulți, ci mai virtuoși de preoți capabili.

Bună părere, la care ne alăturăm și noi.

Vorbirea deputatului Dr. Stefan C. Pop

rostită în 8 Maiu n. în parlamentul ungar, la discuția asupra adresei.

(Fine).

Stefan C. Pop (cetește): A n-îl face dușmane nu ne stă în interes. În aceeași situație sunt și dinșii. Dacă dinșii s'ar pute rupe, și-ar pute alcătui o națiune mare: ași înțelege tendința spre acesta; dar' acesta întră împrejurările actuale europene e imposibil. (Sgomot). De ce a' i sil, la ce nu vreau? (Cetește): „Ambele părți trebuie deci să se silască, ca împreună și lângă oaltă să trăiască în cât mai bună armonie“.

Barta Ödön: Așa interpretază cu austerității transacția!

Stefan C. Pop: Eu mă supun numai constituțiunii și legii, dar' omului nu.

Vérsi József: Pe baza memorandumului!

Stefan C. Pop: Simțim și reese evident din toate tendințele, că toate nuanțele de partid ale dietei cred asigurate condițiunile de esistență ale Ungariei în contopirea de rassa. (Sgomot). Adecă toate popoarele nemagiare ale patriei să se contopescă în rassa magiară. (Contestări sgomotose.)

Madarász József: Ungaria! (Sgomot.)

Presidentul (sună): Rog liniște, on. dietă!

Stefan C. Pop: Vă rog să mă iertați, dar' dacă acesta nu e declarație deschisă a războiului de rassa, atunci nu știm ce e. (Contestări sgomotose în dreapta și în stânga.)

Presidentul (sună): Să mă iertați, mă văd silit a face obiecțiuni la cuvintele dlui deputat. (S'auz'm! S'auz'm!) Domnul deputat vrea să prezinte astfel reprezentanța națiunii magiare, ca și cum a'ci ar vrea să pornescă lupta de rasse. Asta nu corăspunde adevărului. Cu afirmațiuni de acestea se poate numai produce lupta de rassa. (Așa-i! Așa-i! în dreapta și în stânga.) După regulă, eu am datorința să veghez, ca aici să nu se pornescă luptă de rasse. (Așa-i! Aplause în dreapta și în stânga.)

Fac atent pe domnul deputat, că nicăiri pe lume n'au naționalitățile mai bună sorte de cât aici. (Așa-i! Aprobări vii, aplause în dreapta și în stânga.) Nu stă aceea ce zice dnul deputat, că cineva aici (Sgomot la mijloc. Strigăte în dreapta și în stânga: S'auz'm pe president!) ar voi să contopescă naționalitățile în rassa magiară. Asta n'o voeste nimenea în Ungaria. (Așa-i în dreapta și în stânga), și cine susține acesta — cutez a o zice — spune, știind, un lucru ce nu corăspunde adevărului. (Așa-i! Aprobări vii în dreapta și în stânga.)

Pentru-că în limba lor nimenea nu le conturbă pe naționalități în țera acesta. Una însă pretinde țera, și la asta are drept fie-care țera, și a nume, să învețe limba statului. (Aplause generale prelungite. Drept-aceea, rog pe dnul deputat, binevoiască a rămâne întră marginile, ca luptă de rassa să nu se producă. (Aplause generale prelungite. Strigăte în dreapta și în stânga. Trăiască presidentul!)

Stefan C. Pop: On. dietă! Cu mare mulțumită iau la cunoștință declarațiile mult stimatului domn president și slavă Domnului, și eu sunt convins, că nu fie-cine vrea acesta în parlamentul magiar. Eu am disecat vorbirea baronului Bánffy Dező, și privitor la acesta am spus, că el zice, că scopul politice e, ca să se nimicească încetul cu încetul caracterul poliglot al statului și în fine, asta

ar însemna, ca naționalitățile să dispară de pe fața pământului. Ear' asta e un scop ce nu 'i de loc în legătură cu viața statului ungar, nici nu pôte fi justificat prin trecutul lui. (Larmă.)

Eu am altă convingere și cred că interesul vital al Ungariei e cu mult mai bine asigurat, dacă nu trece prin procesul unei măestrite contopiri de rasse. Statul ungar n'are lipsă de atare displăcută procedură, fiind-că în urma ființei lui unitare, cum și a construcției sale ca cârmuire unitară posedă și așa garanțele existenței sale. Eu nu zic adecă, ca naționalitățile să nu învețe ungurește, ci să-și învețe și limba maternă și ungurește. (Aprobare). Vorbesc de aceea, că în țera aste, unde aprăpe 40% chiar dintră Magiari sunt analfabeți, cred că 'i greu de executat, ca să se învețe două limbi; dar' de e posibil, înaintea științei unui așa pedagog mă închin. (Sgomot în stânga.)

Onorată dietă, eu sunt convins, că fericit va fi de apururi un așa stat ungar, care asigură pentru ori-ce cetățean drepturi cetățenești, politice și naționale, și de ajută Dzeu să-și elupte independența, numai în chipul acesta pôte înflori și fi fericit. Mă alătur bucurios la acea politică, care inaugurează această politică, ași primi bucurios politica ce pe lângă unitatea statului, pe lângă interesele rassei magiare ar garanta și interesele naționalităților, care n'ar spune, că cel ce își iubeste naționalitatea și vrea să-și cultive limba, ajunge în contradicție cu patriotismul ungar. (Strigăte: Nimeni nu o zice!) E tot una, dacă o fac imposibilă.

Presidentul (sună): Cer liniște!

Stefan C. Pop: Fericită va fi o Ungarie, a cărei temelie e dreptatea, constituționalismul adevărat, mulțămirea cetățenilor, și cel-ce va pute elupta acesta, într'adevăr va fi adevăratul om mare al Ungariei. (Aprobare și aplause în mijloc.)

Ear' fiind-că, după cum am îndrăsnit a desăfășura și până acum, eu nu sflu nici un partid care ar spune franc, resolus până unde, întră ce împrejurări și cât garantează din pretensiunile naționalităților, nu mă alătur la nici un partid. Dar' cred că implicite am desăfășurat și motivele de ce nu primesc proiectul de adresă și de ce mă alătur la proiectul de adresă prezentat de Teodor M'hali. Deosebi de aceea nu mă pot alătura nici la partidul independent, fiind-că afară de rezervele espuse, el a pus deocamdată la dosar pretensia cardinală, ca la proxima alegere fără considerații la rassa și naționalitate necondiționat să se realizeze sufragiul universal. Asta sunt motivele, pentru cari nu primesc proiectul de adresă. (Aprobări în mijloc.)

Convocare.

Membrii români ai comisiunii municipale a comitatului Făgăraș sunt rugați a lua parte toți la adunarea generală odinară din 25 Maiu st. n. a. c., cum și la consfătuirea prealabilă care se va ține în 24 Maiu st. n. la orele 7 sera în hotelul „Paris“.

Făgăraș, în 18 Maiu 1905.

Dr. I. Șenchea, I. Macavei, Dr. Vasu, Dr. N. Șerban, Dr. Motoc, Dr. Ioan Turcu, Dr. Fopescu, Dr. Micu, Popp, Ioan Scurtu, D. Chisorean, N. Aron. Ioan Dejenariu.

Convocare

În înțelesul §§-lor 12 și 13 din statute membrii „Reuniunii femeilor române din Sibiu“ se convocă în

adunare generală ordinară

pe **Duminecă, în 4 Iunie 1905, la 11 ore a. m. în localul „Asociațiunii“.**

Ordinea de zi a adunării este:

1. Deschiderea adunării generale.
2. Raport despre activitatea comitetului în 1904.
3. Revisuirea rațiociniului pe 1904 și satorirea bugetului pe anul 1906.
4. Alegerea comitetului.
5. Propuneri eventuale.
6. Alegerea unei comisiuni pentru verificarea procesului verbal al adunării generale.

7. Incheierea adunării generale.

Din ședința comitetului „Reuniunii femeilor române din Sibiu“, ținută în 17 Maiu 1905.

Maria Cosma
presidentă.

Dr. Ben
secretariu

Nr. 4035. Scrl.

Publicațiune oficială.

Domnul ministru reg. ung. de culte și instrucțiune publică dto 4 Maiu a. c. nr. 37133 notifică, că în anul acesta se va ține în Budapesta curs pentru învățătorii de stat de la școlile practice, care curs va avé durată de 3 săptămâni și se va începe în 26 Iunie nou a. c.

Dintre învățătorii cari se vor presenta 40 vor avé întreținere gratuită și ajutoriu câte de 30 coróne, restul de 20 va primi întreținere pe lângă taxa de 25 coróne.

Pot concurge și învățători de la școlile confesionale, cari au diplomă.

Concursele au să fie înaintate până la 25 Maiu nou a. c. la inspectorul regesc de școle respectiv.

Ceea ce se aduce la cunoștința celor interesați spre știre și orientare.

Sibiu, din ședința sen. școl ținută la 5 Maiu 1905.

Consistoriul archidiececan.

De la sate.

Sfințire și înălțare de cruce în Sălciua de sus.
— 3 Maiu v.

Ziua de 1 Maiu a fost pentru comuna bisericăscă Sălciua de sus, tractul Lupșei, o zi de mare bucurie. În această zi poporul bine credincios și-a văzut împlinită o dorință care de 16 ani a purtat-o în sufletul său, a văzut cu ochii înrouați de lacrimi ridicându-se sfințita cruce pe turnul noii sale biserici.

Biserica vechiă din lemn și scundă nu mai cuprindea populațiunea, care se sporise, și preotul de acum șesăsprezece ani și propusese atunci la instalare a îndeplini lipsa de toți simțită, de a clădi o nouă și solidă biserică în locul celei rőse de vremi. Cincisprezece ani de a rëndul s'a aduna crucierii la crucierii, cari acum după o bună chivernisire s'au sporit la suma reclamată pentru edificarea noului lor Sion.

La invitarea comitetului paroch'al local în Dumineca de 1 Maiu la 3 ore p. m. se aflau în localul școlei, unde era așezată noua cruce, dl protopresbiter Vasile Gan încunjurat de preoții E. Frăsilă, S. Pop, V. Bumbuș, V. Rusdea și R. Gomboș.

Acestia îmbrăcați în odăjdii bisericăști, cu praporii în frunte, după acestia frumos încununata cruce, apoi cântăreții din cinci comune și în urmă imensa mulțime dornică de a vedé sêvărșindu-se un act atât de însemnat și neobcunuit, sub sunetul clopotelor, al trăscurilor și al evlavioșelor cântări bisericăști se pun în mișcare, formând un convoiu lung și imponent.

Ajunși sub turnul noii biserici, unde erau toate pregătite pentru sfințirea apei, se formeză un cerc mare. Părintele protopop întrerupe liniștea solemnă dând binecuvântarea, ear' sutele de voci îi răspund cu un puternic „Amin“! După încheierea sfeștaniei la locul tipiconal se intercalază rugăciunea pentru sfințirea crucii, care de toți preoții celebranți se binecuvântă și stropește cu apă sfințită, ear' la fine dl protopresbiter și fost presbiter al acestei parochii ține o cuvântare avântată, în care relevază însemnătatea sf. cruci și puterea Ei, îndemnând poporul la cinstirea Ei, și în fine provocă pe măestrul a o înălța sus unde li este destinat locul, ca să vestescă prin vacuiri și până în depărtări Preamărirea Creatorului, sub al cărui scut puternic s'a pus un popor creștin și iubitoriu de Dzeu.

Măestrul întreprinzător Ispas Patifia din Câmpeni ia sf. Cruce în primire și făcându-și o sf. cruce imploră ajutoriu Preaputernicului Dzeu și ureă apoi schelă de schelă până ajunge în vârful turnului, luând în mână funia de care era legată crucea. Acum începe orchestra din Câmpeni să intoneze un cântec lin și dușor, ear' sf. cruce se înalță încet încet din mijlocul nostru.

Peste zece minute sf. cruce era așezată la locul ei și ne vestea învingerea greutăților și bucuria obștească. Musica încetă, ear' măestrul rez'mat pe sf. cruce, făcându-și cruce și după tatăl nostru dă laudă și premărește pe Dzeu pentru ajutorul și scutul ce i-l'a dat, ear' ca semn de bucurie sufletăscă golește pãhrul de vin ce i-se întinde. Se întorce apoi câră apus și adresându-se Maiestății Sa'e, sub al cărui scut puternic pune acest simbol de nebiruită biruință, închină întru sãrătatea regelui și a dinastiei. Privește apoi spre sud și sgrăește pe Preaven. Consistoriu archidiececan în frunte cu Inaltpresb. archiepiscop și metropolit Ioan, și rógă a lor ocrotire părintăscă preste acest semn de jertfă și iubire, dorindu-le viață îndelungată și bucurie de filii sufletăști, golește pãhrul întru sănătatea Esc. Sale și a Preaven. Consistoriu. În fine cu fața întorsă spre nord laudă pe fostul conducătoriu al parochiei, actualul protopresbiter V. Gan, pe membrli zeloși ai comitetului parochial, și închină întru sănătatea și prosperarea acestei comune bisericăști. Pãhrul cum și sliet'a golit, se asvirl de la înălțime de 22 m. și spre mirarea tuturor unul dintră aceste vase nu s'a spart.

Cu aceste s'a terminat ceremonialul ôșopeții adunați în număr însemnat, întră o amplolați de stat, notari și tot ce jurul așales au fost poștiți de conducătorii acestei comune la o masă comună în casele dlui protop M'hail Gojz. O frumoasă cunună de dan și de domni, dintră cari mi-am notat pe O. D. ppresbiter V. Gan și soția, dnii Dnisiu Muntean și soția, George G'drai, Nicolae Todorean și soția, Lázár Gyula, Dr. Golaner József medic, Radimatzky Zoltán, Lăoreștiu Florantin, Bodor József, dintre cari puțin de credința rőstră; apoi dómnele preotese Gomboș și Rusdea și alții dintră fruntașii nului. Și a fost această o mare satisfacțiune pentru credincioșii acestei comune bisericăști cari în timpul mai recent au fost mult agfați și conturbați în bunele și desinteresatele lor intențiuni. S'a toastat pentru vrednicul fost păstoriu sufletesc al acestei comune actualul șef tractual P. O. D. Vasile Gan, cărui a se recunôște marele merit pentru parochie, căci la pășirea dlui aici au avut biserica nlei o avere. S'a laudat și demoincia măiestrului întreprinzătoriu Ispas Patifia care cu puțină școlă a ridicat spre complicacatuturor deja a doua biserică ortodoxă. S'a incins apoi veselul dans până la miezã năpste când cu toți și cu impresiunea cea mai bună ne-am depărtat, că poporul din Sălciua de sus este un popor care ține cu țările la credința și datinile străbune și știe apreția după vrednicie pe conducătorii și binevoitorii ei. Ajute-le Dzeu să-și vadă și sfințita biserică rumoasă, solidă și cu gust clădită!

Rogoz

De la conferențele învățătorăști.

Cercul Solnoc-Cetatea de pãtră.

— 23 April 1905

Amăsurat ordinului consistorial, conferența învățătorăscă din protopresbiteratul Cetatea-de-pãtră și Solnoc s'a ținut în parochia fruntașă Rogoz din protopopiatul Solnocului la 21 și 22 April a. c.

Ședințelor a premers serviciu divin împreunat cu invocarea spiritului sfânt, celebrat de comisariul consistorial G. Hango, apiritual la penitențiarul din Gherla, și de parochul local Ioan Herman, în prezența învățătorilor, cari au cântat cântările prescrie de ritual.

După serviciul divin membrii conferenței s'au adunat în noul edificiu școlar, unde după cântarea „Împărate ceresc“ comisariul consistorial a deschis ședința prin un discurs mai lung despre: „Legătura studiilor profane cu religiunea în instrucțiunea școlară“, care pentru importanța lui ar fi de dorit să se publice. (Se va publica. Red.)

La ședințele conferenței au luat parte oficiosă parochul local și 14 învățători, întră cari unul din tractul Dej; ear' absenți au fost 6, dintră cari 3 fără scusă.

Ca ôșopeți au luat parte preotul Ioan Perhaite, din Dobric și clericii Aug. Căpă, Alexandru Herman și Alexiu Latiș; apoi învățătorii gr. cat. Alexiu Latiș, Nic. Bage și Ioan Bedea, cum și învățătorii Ludovic Farkas dela școlă de stat din Dămăcșeni; în fine notariul cercual Alexandru Ște-

kely, tot din Dâmăușeni. În firul dezbaterilor asupra p. elegerilor practice s'a dat voce și oșpeților să vorbească, și au și vorbit cu multă cunoștință de cauză și obiectivitate, mai cu seamă inv. L. Fark-s.

De regretat însă, că la prelegerile practice au fost puțini elevi, ceea-ce înseamnă trebuie să atribuim ocupațiilor locuitorilor, cari și-au angajat și copiii la lucrul câmpului. La ședința din urmă însă, la intervenirea harnicului primarului Alexandru Pop, prezent și el la această ședință, s'au prezentat ceva mai mulți tineri.

Copiii în general se văd bine instruiți, ceea-ce este a se mulțumi directorului școlar, parochul local Ioan Herman, și zelosului învățătoriu Teodor Murășan.

Prima prelegere practică a ținut-o (din religie) d-șora învățătoarea Victoria Oros din Fănațe, cu elevii cl. II. Resultatul a fost deplin mulțumitoriu. D-șora Oros, dacă va continua cu zelul arătat cu această ocaziune, va deveni o putere didactică dintr-o cele mai bune.

A doua a fost: Tractarea literei „b“, scris-cetit, cu elevii cl. I, de I. Roman. Singurul defect al acestei prelegeri a fost, că a ținut prea mult timp, șș, că dacă învățătorul ar purcede tot așa și la celelalte obiecte de învățământ, nu i-ar ajunge timpul fizic, ca să se poată preda întreg materialul de învățământ prescrie. Altcum prelegerea a fost deplin corectă și bine.

Prelegerea practică din aritmetică: Adăruirea și scăderea ca repetiție combinată a materialului din aceste operațiuni cu numeri întregi, ținută de inv. Teodor Murășan cu elevii cl. III., încă a fost deplin succeasă.

Multe cunoștințe economice practice a dovedit și inv. Nic. Man la tractarea temei: Cultivarea trifoiului, cu elevii cl. V., ceea-ce s'a dovedit nu numai aci la tractarea acestei teme, ci se vedește și prin bunăstarea sa materială, ce și-a creat-o până acum, ca unul dintr-o cei mai buni economi din acest ținut.

Bună a fost și prelegerea practică din limba maghiară ținută tot de inv. T. Murășan cu elevii cl. IV.

Ultima prelegere practică a fost: Paralelismul terestru, ținută de inv. N. Golea cu elevii cl. VI. S'a clasificat de bună.

A urmat cerința temei designate de P. V. Consistoriu: Influența desastrelor a alcoolului asupra organismului omenesc în general; în special, cari sunt caile și mijlocele prin cari cu efect s'ar putea lucra începând din școala elementară întru preîntâmpinarea viciului băției — prin inv. Gr. Roman. Partea primă a fost foarte frumoasă lucrată, pentru că conferența l-a și votat mulțumită proclamată; ear' la partea a doua luând cuvântul mai mulți membri, ca mijlocele s'au recomandat: promergera cu exemplu în abținerea de la beuturi din partea conducătorilor poporului, înfrângerea de reușiri de temperanță, înfrângerea de reușiri de căutări și de lectură, prin cari mai cu seamă în sărbători să se distras tineretul și poporul, reducerea beuturilor la pomeni etc., înfrângerea crâmpnelor în sărbători, preluarea publică și ospățarii private la ocazii potrivite și mai cu seamă intervenirea la organele civile, ca să dea și ele ajutorul recerut în privința acestei.

Ultimul obiect a fost citirea temei: Importanța bibliotecelor școlare, prin inv. Sim. Vlad. Disertantul a dovedit, că a cunoscut foarte mult și mulți autori de renume, dar' la oclău a vorbit cam puțin, în general însă tema a fost bună și lucrată într-un stil frumos, a lăsat bune impresii asupra celor-ee o au ascultat cu atențiunea recerută.

După eschauriarea programului clericalul Harion Boju din Văleni a oferit un premiu de 20 cor. pentru cea mai bună lucrare asupra temei: Superstițiunile din protopresbiteratul Cetatei-de-pétră și Solnoc, ce influență au ele asupra moralității poporului din aceste protopresbiterate și prin ce mijloce s'ar putea distruge? Premiul se va depune în 8 zile la P. V. Consistoriu și se va decerne în conferința proxima. Conferința a primit cu plăcere premiul oferit și condițiunea legată de decernarea lui.

Că loc de întrunire pentru conferința proxima s'a designat comuna Finteuș din protopresbiteratul Cetatei-de-pétră.

De la emiterea comisiunii de 3 pentru urmărirea învățământului din cercul acestei conferințe s'a abținut, deore-ce copiii cerce-

tând cam rar școala, învățătorii respectivi ar abstenă prea mult de la postul lor, ceea-ce ar fi numai în detrimentul școlilor lor și plătinindu-li-se neregulat și salariile, nu ar pute să-și acopere nici speșele de călătorii de mai multe zile, ba chiar săptămâni întregi.

Cu acestea toate șgndele fiind terminate, comisarul încheie ședințele conferinței din anul acesta mulțumind membrilor pentru spiritul obiectiv cu care au luat parte la dezbateri, apoi parochul local pentru buna primire, cum și oșpeților pentru onoarea făcută membrilor conferinței prin prezentarea lor.

De încheiere cu bucurie constat, că atât cu privire la ținuta învățătorilor, cât și la lucrările lor din conferință, s'a observat un progres hotărât față de trecut, și dacă nu va înceta z-lul ce s'a arătat acum, atunci este speranță de un progres și mai frumos, chiar și în viitorul cel mai apropiat.

— io. —

NOUȚĂȚI

Ôspe exotic în Viena. La invitarea M. Sale împăratului și rege al nostru șehul Persiei în călătoria sa spre Paris se va opri pe câteva zile în Viena ca ôspe al M. Sale. Se șvonește că cu ocaziunea acestei vizite va fi vorbă și despre afaceri comercial-politice, cari interesează și pe Germania.

Mulțumită publică. Un domn care dorește a rămâne anonim a binevoit a dona suma de 200 corone pe sēma înființândei „Școle pentru economia și industria de casă“. Il rugăm să primescă pe calea această mulțumită reușirii noastre. Sibiu, în 20 Maiu n. 1905. Pentru comitetul „Reuniunii femeilor române din Sibiu“: Maria Cosma presidentă. Dr. Ben secretariu.

Cuvinte înțelepte. Colonelul Gaedke, corespondent în afaceri militare al ziarului „Berliner Tageblatt“, raportă că cu ocaziunea unei defilări a regimentului 145 în fața împăratului Wilhelm, al căruia titular e împăratul însuși, împăratul a ținut oficerilor următoarea vorbire: Domnilor! Defilarea regimentului meu n'a fost tocmai splendidă, dar am încheiat ochii, de ore ce nu cu defilări de gală se câștiga învingerile asupra inamicului. Acesta ni-sa demonstrat-o Japonia, cari stau slab de tot în privința defilărilor de gală, dar suportă splendid strapațele și luptă splendid.

Scumpete uriașă. Se raportă din Londra, că din cauza scumpetei enorme a radiului, experimentările cu acest nou element paușeză în toate laboratoarele. Un miligram de radiu costă adecă 480 corone și astfel un kilogram ar costa 480 milioane de corone. E deci de 250 mii de ori mai scump de cât aurul. De la descoperirea lui până acum abia s'a putut produce o jumătate de uncie.

Ucigașul mare-ducului Sergiu, cum raportă o telegramă din Petersburg, a fost spă-zurat Mercuri (17 Maiu). Tarul când ministrul de justiție i-a prezentat propunerea de grațiere, în loc de ceva răspuns s'a apropiat de o ferestă și a privit afară.

Dumnezeu răsplătește! Un marionetar de bălciuri făcuse în Lozonț cunoștință cu soldatul-brutariu Marosi Antal, cu care convocat apoi și la un bălcu din Hatvan, au luat cuțit în tovărășie la un hotel de a doua mână. Noptea apoi marionetariul a auzit pe tovarășul său vorbind în somn și strigând de mult multe ori: Vai de mine, vin pandurii! Mă duc la apăsătoare! Comunicându-i cele auzite și descoperindu-l pe departe, Marosi i-a spus apoi că în noptea de 13 Septembrie 1899 împreună cu un tovarăș al său a ucis în Solnoc pe brutariul Adler David și pe soția acestuia și apoi s'au refugiat. N'a avut însă folos de banii jefului, căci tovarășul său, un anume Bede Nagy András, i-a benchetuit prin birturi. Marionetariul reorgend apoi de la Hatvan la Budapesta însoțit de Marosi, care însă după soare s'a desprins de el, s'a dus la prefectura poliției și a raportat despre cele auzite. Săptămâna trecută Marosi a fost prins apoi în Budapesta, ear' la câteva zile a fost prins în Tótyö-k și tovarășul său tovarăș. Acesta apoi în firul interogatoriului a recunoscut crima, spunând că el a trănit jos vistimele, ear' Marosi le a ucis apoi cu lovituri de seceră. În 1899 bănușla tot pe acest doi fusesă, dar' în lipsă de dovezi atunci au fost puși în libertate. Nu i-a ertat însă Dumnezeu să se bucore mult timp de libertatea această, ci prin căile și mijlocele sale nepătrunse de fire omerăse i-a dat pe mâna justiției.

M. Sa Francisc Iosif va fi reprezentat la cununia moștenitoriului de tron al Germaniei prin arhiducele moștenitoriu Francisc Ferdinand. Cununia va fi la începutul lunii Iunie.

Un mare filantrop. În orașul Roncoferraro din Italia a răposat săptămâna trecută cetățeanul Antonio Nuvolari, testând orașului într-o mare avere. Se știa că Nuvolari e bogat, dar' despre așa bogăție, câtă s'a constatat după mărtea lui, nu visa nimeni. Patru milioane de lire face averea, care acum a trecut în proprietatea orașului, cu destinațiunea, ca din venitele ei să se înființeze și susțină: un asil pentru femei sērace și bătrâne, un spital, un asil pentru copii orfani, și alte instituțiuni de binefacere.

Nu le trebuie instrucția gratuită. Ministrul de comerț a voit să organizeze pe sēma croitorilor și pantofarilor din Rosenau (Rozsyó) un curs de croi, în care deosebi șodali să-și însușiască iscusița croirii. Măestrii croitori și pantofari au ținut în cauza această sfat mare și au hotărât să răspundă ministrului, că nu le trebuie instrucția oferită, fiind-că și pricep ei meseria destul de bine, ear' dacă șodali vor fi introduși în tainele croiului, vor face concurență măestrilor. Nu cursuri de acestea, ci îmbunătățire materială a stării meseriașilor așteptă ei de la ministru.

După trei ani, — și după cincizeci de ani! St. L. Felholz, învățătoriu în Kapócz-Apát (în Ungaria), după serviciu de cincizeci și cinci de ani a cerut să fie pensionat, pe motivul bătrânețelor (e de 81 de ani). Ministrul i-a încredințat pensiu de 240 corone la an! Numai de atâtea l-au crezut vrednic după serviciu greu de peste jumătate de secol, pe când un gróf ôre-care, putred de bogat, dacă a fost ministru trei ani, după dimțere căpăță ca pensie întreg salariul ministerial. Și asta se zice dreptate!

Telefonul în serviciul pescarilor. Un pescariu norvegian și-a construit un telefon cu ajutorul căruia înainte de aruncarea mrejei sondăză adăncul apei spre a afla locul de concentrare a peștilor. Telefonul e așezat pe marginea barei, de unde un conductor atârână în adăncimea apei. Sunetul comunicat prin sirmă din apă în aparatul microfonic arată că de soia de pești sunt în locul acela și în ce cantitate. Hringele și peștii de soia mbrunști dau sunet cu sēmană a șerșat ascuțit, ear' batocii (moronii) dau sunet cu sēmană a vnet surd. Sunetul se produce prin apa ce o sloboz peștii prin urechi. Dacă peștii se apropie tare de sirmă, li-se poate urmări chiar și direcțiunea în care înainteză.

Răboiu contra pulberii de pe strade. Dacă stradele orașelor ar pute fi imuniste de pulbere, mortalitatea omenimei sigur că ar scăde cu cel puțin 50%, constatat fiind că cele mai multe bôle provin din microbii aflați în pulberea stradelor, cari împreună cu pulberea roscolită de vânt — și de căda de la rochiile cocnelor — pătrund cu droia în organismul omului. Ca în toate lucrurile practice, așa și în privința acestei imunistări exemplul ni-l dau deja americanii, cari au început deja de mult a pava stradele cu un fel de asfalt de siliciu, pe care nu se poate produce nici tină, nici pulbere, și nu e nici lunecos, cum e pe timp de ploii și ninsori asfaltul întrebunțat pe la noi. În Statele-Unite e pavat cu asfalt de acesta un teritoriu de patruzeci milioane de metri pătrați și povarea se continuă mer-u, așa că în America se pavază cu asfalt de siliciu în fie-care an circa 3.500.000 de metri pătrați.

PARTEA LITERARĂ.

Noțiuni de cronologie.

— Un manuscris vechiu. —

Com. de George Tulbure.

(Fine.)

§. 15. Indictul, lustrul și Olimpiadele.

Indictul sau indictia este Cuvent latinesc, care pe romanie însemniada aratare. Crugul indictului sta din 15 ani, si sa trage de acolo, ca la Romani odinioara pe 15 ani se areta sau se spunea nainte contributia, — si in acesti 15 ani se si aduna, apoi earasi urma nou indict si noua contributie. Indictul sa incepea 1 Septembrie si era impartit crugul lui la Romani in 3 parti statatoare cate din 5 ani, care se numea lustrul. Indictul sau indebuintat mai ales imperatiu Constantinopolului in decretale si scrietorii bizantini (grecești), dar mai tardiu cu caderea stapanirii Romanilor au incetat, si acum nu este de ceva deschilinita inamnatate: totusi deca vom a să ori care an al catelea an al Indictului este nătm aflu intru acest chip: $15 \times 3 = 45$ ani, care se împarte cu 15, rezultă că deca este nătm arata indictul d. e. dacă vom să știm în care indict sau nă-

cut Mantuitoriu! Sa face acesta socota: $5508:15=367\frac{1}{3}$, adeca restul 3 arata ca Mantuitoriu sau nătm in a 3-a Indictu. Iara daca luam anii dela Christos, atunci catra anul despre care e intrebare sa mai da Nrul 3 adeca Indictul, in care sau nătm Christos si suma această ca mai sus sa împarte cu 15 d. e. Deca se cauta indictul anului 1867, se afla cu această socota: $1867+3=1870$, $1870:15=124\frac{10}{15}$, adeca indictul e 10. Deca dupa impartire nu ramane rest se intielege ca indictul e 15.

La Greci au fost crugul Olimpiadelor sau Olimpiade, care sta din 4 ani si se numera asia: anul I sau al II-lea sau al III-lea al Olimpiadei II sau care era. Anii Olimpiadelor sa pot reduce la socota bisericii noastre, dupa această regula: din numeral Olimpiadei date sa socote numeral 1, restul se înmulțese cu 4; la product se da anul crugului, suma sa socote din epoca Olimpiadelor, adeca din 776, si restul arata anul nainte de Christos dupa socota nostra; d. e. Sa cēca care an este anul al III-lea al Olimpiadei VI. Deslegare: $6-1=5$; $5 \times 4=20$; $20+3=23$; $776-23=753$, adeca anul cerat e anul 753 nainte de Christos.

§ 16. Crugul lunei.

Crugul lunei, care altcum se numesce Numar de aur, este un restimp de 19 ani, care dupa ce se implinesce, toate schimbările lunei earasi se intemla in aceleasi zile ale lunei, in care sau intemplat in cei trecuti 19 ani, tinendu-se rendul lor din an in an precum intrun crug asia si intru altul, d. e. In anul 1868 luna noua se arata in:

12 Martie	6 August
10 Aprilie	4 Septembrie
10 Maiu	2 Noembrie
8 Iunie	2 Decembrie
7 Iulie	9 Ianuarie
	10 Februarie

Apoi peste 19 ani luna noua va fi tot-mai in aceste zile. Crugul lunei se pōte afla asia pe fiesce care an, dupa aceasta calculare: Anul dela facerea lunei sa împarte cu 19, restul arata crugul lunei, er' daca nu este rest se acla ca e crugul al 19-lea. D. e. La anul Nătmării Mantuitorului Crugul se afla dupa aceasta socota: $5508:19=289\frac{17}{19}$, restul e 17, adeca crugul lunei a fost 17, er' daca se numara anii dela Christos, atunci catra datul an se mai adauge numeral 17 adeca crugul lunei in care sa nătm Mantuitoriu si suma această, ca mai sus, se împarte cu 19 d. e. deca se cauta socota: $1868+17=1885:19=99\frac{4}{19}$, restul 19 adeca crugul lunei e 19. Dupa Calendarul Grigorian, la aflarea crugului lunei catra anii dela Chr. nu dam 17, ci numai 4, er' celelalte pasim ca mai sus. d. e. crugul anului 1868 se vede din aceasta socota: $1868+4=1872:19=98\frac{10}{19}$, adeca crugul lunei e 9.

Aici însemnările cronologice din căieșel se termină. Și deorece scriitorul lor face la § 14 pomenire si de crugul soarelui, mai târziu însă nu vorbește nimic despre el, putem face deducțiunea, că notițele nu se sfirșese de tot, ci, probabil, își au continuarea în alt loc, și aici avem a face numai cu un fragment, care presintă însă totuși un ôrecare interes față de așa numita Cronologie.

Și fiind vorba de Cronologie, adaugem la însemnările de mai sus încă o socotă din sfera Cronologiei bisericești.

Vor fi, de sigur, și de cei cari nu o cunosce.

Este așa numită: legea lui Ganss.

Legea această alui Ganss ne învață cum să calculăm timpul în care cad Paștile, în cutare sau cutare an. D. e. Să căutăm, după legea lui Ganss, în ce zi cad Paștile noastre în anul acesta 1905? Calculul se face în chipul următor:

Dividăm pe 1905 cu 19, cu 4 și cu 7 și numim resturile cu a, b, c. Deci:

$$1905:19=100\frac{5}{19}, a=5; d=20;$$

$$1905:4=476\frac{3}{4}, b=1; e=6;$$

$$1905:7=272\frac{1}{7}, c=1;$$

$$\text{Luăm acum: } \frac{19a+15}{30} = \frac{19d+15}{30} = \frac{19+15}{30} = \frac{110}{30} = 3\frac{20}{30}$$

Numim restul cu d. Apoi luăm:

$$2. \frac{b+4}{7} + \frac{c+6}{7} + \frac{d+6}{7} = \frac{2+4}{7} + \frac{1+6}{7} + \frac{20+6}{7} = \frac{132}{7} = 18\frac{6}{7}$$

Numim restul cu e.

Si acum: dacă d+e este mai mare decât 9, atunci Paștile cad în luna April și adecă în d+e-9 April; în cazul de față d+e=26, deci Paștile cad în April și adecă în d+e-9=26-9=17 April. Deci dacă în anul 1905 cad Paștile totmai în 17 April.

Dacă însă d+e este mai mic decât 9, atunci Paștile vor cădea în Martie și adecă 22+d+e Martie.

După legea această se pōte calcula, cu siguranță, când cad Paștile în ori-care an,

Edizione e tipografia Tipografia archidiecesana.